

پنجشنبه 6 مهر - 7 محرم 1439 - 28 سپتامبر 2017

صدور اولین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل در خصوص جنگ عراق با ایران (1359 ش)

صدور اولین قطعنامه شورای امنیت سازمان ملل در خصوص جنگ عراق با ایران (1359 ش)

در تاریخ سوم مهر 1359 ش، چهار روز پس از آغاز جنگ تحمیلی، دبیر کل سازمان ملل به شورای امنیت اطلاع داد که به رغم کوشش‌های به عمل آمده برای توقف حملات، جنگ میان ایران و عراق در زمین، دریا و هوا ادامه یافته و خسارات جانی و مالی به بار می‌آورد. از این رو وی پیشنهاد کرد شورای امنیت، مسأله را با فوریت رسیدگی کند. سرانجام این جلسه در روزهای چهارم تا ششم مهرماه آن سال تشکیل شد و طرح صدور قطعنامه‌ای در این زمینه به اتفاق آرا تصویب شد، تا این که قطعنامه 479 به عنوان اولین قطعنامه شورای امنیت درباره جنگ عراق با ایران صادر گردید. در این قطعنامه، ضمن اظهار نگرانی عمیق درباره وضعیت رو به گسترش جنگ میان دو طرف، از ایران و عراق خواسته شده بود که مناقشه خود را از راه‌های مسالمت‌آمیز و طبق اصول عدالت و حقوق بین‌الملل حل نمایند. در این میان، جمهوری اسلامی ایران در اظهار نظر راجع به این قطعنامه، با اعلام نقض مکرر عهدنامه 1975 الجزایر توسط عراق و قصد و نیت عراق به تشدید اقدامات خصمانه در مقابل خویش‌تنداری ایران، تصریح کرد که عراق با برپا کردن یک جنگ تجاوزکارانه در داخل سرزمین ایران و حمله به مراکز حساس کشور برای جمهوری اسلامی، راهی جز دفاع از خود برای حفظ حاکمیت جمهوری اسلامی باقی نگذاشته است. جمهوری اسلامی ایران همچنین اعلام کرد مدام که عراق، تمامیت ارضی و حاکمیت ما را زیر پا گذاشته و مأموران عراق در داخل مرزهای ما به اقدامات تجاوزکارانه و خرابکارانه مبادرت می‌ورزند، قطعنامه نمی‌تواند مورد قبول ایران واقع شود و هیچ فایده‌ای در مذاکره مستقیم یا غیر مستقیم در مورد منازعه بین دو کشور نمی‌بینیم. قطعنامه 479 به دلیل آن که هیچ اشاره‌ای به متجاوز و آغازگر جنگ نداشته و دو طرف را به یک اندازه مورد خطاب قرار داده، به عنوان ظالمانه‌ترین و غیرعادلانه‌ترین قطعنامه شورا در مورد جنگ عراق علیه ایران به شمار می‌رود.

سقوط سوسنگرد توسط دشمن متجاوز بعثی (1359 ش)

در زمان جنگ ارتش عراق ۳ بار برای تصرف سوسنگرد تلاش کرد که با مقاومت شدید مردم مواجه گردید ولی در حمله سوم شهر در محاصره ارتش عراق قرار گرفت. با حمله عراق در ۳۱ شهریور، عناصر تیپ ۳ زرهی لشکر ۹۲ اهواز، مستقر در پاسگاه صفریه و سوبله، نتوانستند حملات دشمن را دفع کنند و به ناچار به عقب رانده شدند. لشکر ۹ مکانیزه عراق کم کم به محور سوبله، تنگه چزابه و ارتفاعات الله اکبر می‌رسید. عراقی‌ها موفق شدند روی رودخانه کرخه و رمیم پل شناور نصب کنند. به این ترتیب بستان به طور کامل سقوط کرد و عراقی‌ها از شمال و غرب وارد شهر شدند. آن‌ها با پیشروی در محور بستان و سوسنگرد این شهر را از سمت غرب مورد تهدید قرار دادند. علاوه بر این عراقی‌ها در جنوب کرخه و از محوه نشوه، کوشک، طلائی و جفیر وارد ایران شده و در این محور رو به شمال پیشروی کرده و به کرانه جنوبی کرخه کور رسیده بودند. آنها با عبور از کرخه کور، به قصد تصرف حمیدیه و سوسنگرد در دو ستون پیشروی کردند. به حاشیه جنوبی حمیدیه و سوسنگرد رسیدند. دشمن پس از شکستن مقاومت مدافعان اندک (پاسدار و ژاندارم) آن در ۶ مهر ماه سوسنگرد را اشغال کرد.

آغاز انتفاضه جدید مسجدالاقصی (1379 ش)

در پی ورود آریل شارون، رهبر حزب تندروی لیکود و عامل کشتار بی‌رحمانه فلسطینی‌ها در اردوگاه صبرا و شتیلا به مسجدالاقصی و هتک حرمت این مکان مقدس، فلسطینی‌های خشمگین در اعتراض به این اقدام، تظاهرات کردند و قیام اسلامی خود را آغاز نمودند. به همین مناسبت، این قیام، انتفاضه مسجدالاقصی نام گرفت. این قیام زمانی آغاز شد که مذاکرات سازش بین صهیونیست‌ها و نژادپرست و دولت به اصطلاح خودگردان فلسطین با شکست روبرو شده بود و مردم فلسطین دریافته بودند که از راه گفتگو و سازش با صهیونیست‌ها نمی‌توانند بر حقوق انسانی و اسلامی خود دست یابند. رژیم صهیونیستی در مقابل خروش انسانی فلسطینیان، برای سرکوب انتفاضه، از انجام خشن‌ترین و وحشیانه‌ترین شیوه‌های ضدانسانی خودداری نکرده و از قساوت‌بارترین روش‌های ترور و کشتار استفاده نموده است. انتفاضه مسجدالاقصی و انقلاب سنگ به همگان این پیام را فهماند که ریشه صهیونیسم و نژادپرستی در سرزمین اسلامی فلسطین، خواهد خشکید.

ممنوعیت استفاده از نهر فرات برای کاروان امام حسین(ع) به دستور عمر بن سعد (61ق)

پس از آن که عبیدالله بن زیاد، لشکریان فراوانی برای نبرد با اباعبدالله الحسین (ع) به کربلا گسیل داشت و آن حضرت را کاملاً در محاصره‌ای لشکریان خود قرار داد، نامه‌ای به عمر بن سعد فرمانده سپاه کربلا نوشت و به او دستور داد: به محض رسیدن نامه، از حسین برای یزید بیعت بگیرد و چنان‌چه این پیشنهاد را پذیرفت، بعد تصمیم خود را خواهیم گرفت. در نامه‌ای دیگری که به عمر بن سعد نوشت تأکید کرد: میان حسین و آب فرات فاصله بیاندازید و اجازه ندهید وی از آن آب استفاده کند، همان‌طور که آن عثمان بن عفان را از آب منع نمودند.

مرگ "لویی پاستور" پزشك فرانسوي و بنيان‌رلم&گذار ميكروب‌رلم&شناسي (1895م)

لویی پاستور، پزشك معروف فرانسوي در 27 دسامبر سال 1822م در خانواده‌رلم&اي تنگ‌رلم&دست در يکي از شهرهاي فرانسه به دنيا آمد. در زندگي اوليه لویی، چيز غيرعادي که حاکی از نبوغ وي باشد مشاهده نشد و در شيمي نيز شاگرد متوسطي به شمار مي‌رلم&رفت. پاستور در سال 1847م موفق به اخذ دکترا در رشته علوم طبيعي گرديد و سال بعد به عنوان استاد شيمي دانشگاه استراسبورگ برگزيده شد. وي در سال 1857م عهده‌رلم&دار رياست دانشکده علوم در شهر ليل فرانسه گرديد. وي در عين پذيرش مسئوليت‌رلم&ها به مطالعات و تحقيقات خود ادامه مي‌رلم&داد تا اين‌رلم&که در 1873م عضو آکادمي پزشکي فرانسه شد. لویی پاستور پس از تحمل رنج هفده سال تحقيق و مطالعه در آزمایشگاه توانست موفقيت بزرگي در پيشرفت شيمي، پزشکي و صنعت که سود آن نصيب همه جامعه بشري گرديد، به دست آورد. پاستور با کشف مهم خود، مبني بر شناسايی باکتری‌رلم&هاي زيان‌رلم&آور به عنوان عامل بيماري‌رلم&ها، جان مردم بي‌رلم&شماري را از مرگ نجات داد. او ثابت کرد که عمل تخمير و کپک زدن غذاها به دليل فعل و انفعالات شيميایی نيست بلکه بر اثر وجود موجودات زنده ذره بيني مي‌رلم&باشد. اين کشفيات او دانش مدرن ميكروب‌رلم&شناسي را پايه ريزي کرد و در عين حال، پاستور را به اين نتيجه رساند که مي‌رلم&توان ميكروب‌رلم&ها را با حرارت معتدل نابود کرد. وي اين شيوه را براي جلوگیری از فساد شير و برخي مايعات به کار برد. پاستور هم‌رلم&چنين داروي ضد بيماري سياه زخم در حيوانات را کشف کرد و پس از آن سرم ضد هاري را به دست آورد. او درباره مایه‌رلم&کوبي گوسفند و گاو در برابر بيماري گشنده سياه‌رلم&زخم دريافته بود که اگر حيوان را با نوع ضعيف شده کشت آن بيماري مایه‌رلم&کوبي کنيم در برابر بيماري اصلي مصونيت پيدا خواهد کرد. اين پزشك شهير در سال 1888م انيستيتو پاستور را به منظور توليد سرم مزبور تأسيس کرد که درحال حاضر اين مؤسسه با صدها شعبه در جهان، برخي امور مربوط به بهداشت مواد غذايي و ساخت واکسن‌رلم&ها و سرم‌رلم&ها را برعهده دارد. لویی پاستور سرانجام در 28 سپتامبر سال 1895م در 73 سالگي درگذشت و با احترام فراوان در انيستيتوي پاریس به خاک سپرده شد.

ابن‌رلم&سعد بلافاصله عمروبن حجاج زبیدی را با پانصد سوار، مأموريت داد تا مانع استفاده‌رلم&ي امام حسين(ع) و يارانش از آب فرات گردند. اين واقعه‌رلم&ي ناجوانمردانه، سه روز پيش از شهادت امام حسين(ع) بود. البته حضرت ابوالفضل العباس(ع) از سياهي شب استفاده مي‌رلم&کرد و براي خيمه‌رلم&ها آب مي‌رلم&آورد و حضرت علي اکبر با پنجاه نفر در شب عاشورا براي خيمه‌رلم&ها آب کافي آوردند. وليکن از بامداد تا شامگاه روز عاشورا هيچ‌رلم&گونه آبي براي امام حسين(ع) و ياران و کودکانش مهيا نشد و آنان در شدت گرما و عطش، متحمل مصائب اين روز عظيم شدند.